

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016309 16 Квлз
Бања Лука, 30.11.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, Горјане Попадић и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против осуђеног В.М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднијела бранилац осуђеног, адвокат Ј.Ј. из Б.Л., против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 016309 15 К од 24.6.2015. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.11.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци 11 0 К 016309 15 К од 24.6.2015. године, која је потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 016309 15 Кж од 19.4.2016. године, оглашен је кривим оптужени В.М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казна затвора у трајању од 2 (двје) године. На основу члана 224. став 5. КЗ РС, од оптуженог је одузета опојна дрога –марихуана, у количини наведеној у изреци првостепене пресуде. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 340,00 КМ, те трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности, који износ ће бити одређен посебним рјешењем, те паушал у износу од 150,00 КМ.

Против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци 11 0 К 016309 15 К од 24.6.2015. године, бранилац осуђеног, адвокат Ј.Ј. из Б.Л., поднијела је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, са приједлогом да се та пресуда, као и пресуда Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 016309 15 Кж од 19.4.2016. године, укину или преиначи првостепена пресуда и осуђени, на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС, ослободи од оптужбе или пресуда преиначи у правној оцјени дјела и осуђени огласи кривим за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС и, за то дјело, изрекне условна осуда.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу на одговор Захтјев са списима предмета, па је у поднеску број Т 13 0 КТЗ 0021926 16 од 06.9.2016. године, републички јавни тужилац, Бранка Милошевић, предложила да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

У оквиру приговора заснованог на тврдњи о повреди Кривичног закона, аргументима из Захтјева, оспорава се правилност оцјене доказа, изведених на главном претресу и тиме закључак да је осуђени починио кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које је оглашен кривим. Посебно се наглашава да нема доказа да је осуђени, заједно и по претходном договору са својим братом, Ф.М., продавао опојну дрогу неком од лица наведеним у оптужници, и на тим аргументима заснива тврдња о погрешној правној квалификацији дјела, указујући да се, у конкретном случају, ради о основном облику предметног кривичног дјела из става 1. члана 224. КЗ РС.

Цијенећи суштину изнесених аргумената из Захтјева, несумњиво произилази да се оспорава правилности чињеничне основе побијане пресуде и тиме закључак о кривици осуђеног, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванредни правни лијек, не може поднијети.

Надаље, у Захтјеву се указује и на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, кроз тврдњу да је осуђени, у истрази испитан у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС а не става 2. за које је оглашен кривим побијаном пресудом. Идентичне приговоре, са аспекта садржаја, одбрана је износила у жалби против првостепене пресуде, у оквиру истог жалбеног основа, које другостепени суд није прихватио као основане и о томе дао образложене разлоге у пресуди Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 016309 15 Кж од 19.4.2016. године (страна 2. пасус 7.), на које се подносилац Захтјева, упућује.

Остали аргументи из Захтјева, у оспоравању правилности и законитости првостепене пресуде, односе се на тврдњу да је првостепена пресуда заснована на незаконитим доказима (који су у Захтјеву појединачно образложени) и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек, не може поднијети.

Аргументима из Захтјева, указује се и на недостатке другостепене пресуде, са тврњом да је, у вези са жалбеним приговорима који се односе на жалбени основ битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, у пресуди Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 016309 15 Кж од 19.4.2016. године, дато „произвољно образложење“.

У оквиру права на правично суђење, право на образложење пресуде има суштински значај, којим се обезбјеђује правичност поступка и равноправност странака у поступку.

У конкретном случају, у другостепеној пресуди, дато је образложење у погледу жалбених приговора браниоца оптуженог, за сваки од истакнутих жалбених основа. Изнесен је садржај жалбених приговора а затим су дати јасни и конкретни разлози у њиховој оцјени.

Цијенећи наведено, без основа су приговорима из Захтјева, у прилог тврдњи да је образложење другостепене пресуде захваћено таквим недостацима који манифестују повреду права на одбрану, као облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Из наведених разлога, и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић